

Exkurze v České televizi – autorka G. Babjáková- studentka 2.A

S paní profesorkou Korostenski jsme se vydali na exkurzi do České televize. Schůzka byla dohodnuta na devátou hodinu, my byli přesní, náš průvodce pan Sova nikoli. Náš průvodce po atelierech a studiích se trochu opozdil a přišel asi o patnáct minut později (zapomněl si klíče), což nám poté vynahradil.

Co vidět dřív? Dohodli jsme se, že bychom nejdříve chtěli navštívit studia, kde se natáčí a „vyrábí“ zprávy. Tato studia se nachází v jiné budově. Když jsme tam dorazili, pan Sova se hned ujal slova a začal nám vysvětlovat různé zvláštnosti a triky, které jsou s výrobou zpravodajství spojeny. Poté jsme se podívali i do obrazové a zvukové režie. Náš průvodce nám během výkladu položil i pár otázek, aby vyzkoušel náš postřeh a úsudek. Druhým místem, které jsme navštívili, byla studia, kde se natáčí pohádky (na ty jsme byli všichni moc natěšení), různé inscenace a seriály.

Vrátili jsme tedy zpět do původní budovy, ale viděli jsme jen to, jak se k pohádkám vyrábí kulisy a rekvizity. Pan Sova nám však místo pohádek ukázal větší ateliery, kde se natáčí například pořad „Sama doma“. Poté nás zavedl do největšího atelieru, který tam je. Měli jsme štěstí, protože se v něm zrovna natáčel seriál „Vyprávěj“ a herci měli přestávku, tak jsme měli příležitost podívat se na herce a celý natáčecí tým v akci.

Po prohlédnutí těchto atelierů jsme prošli do velké modré místnosti plné světel a kamer. Náš průvodce nám vysvětlil, že se v této místnosti natáčejí pořady jako „Toulavá kamera“, „Otázky Václava Moravce“ nebo „Objektiv“. Toto studio je celé modré z toho důvodu, že pozadí, které vidíme doma na obrazovkách, je jen počítačově upravené.

I když už jsme byli dosti unavení, čekalo nás ještě dost zajímavých míst, které Česká televize skrývá. Například studio, ze kterého se vysílalo finále mistrovství světa v hokeji. Naše předposlední zastávka byla v maskérně, kde se právě upravovala paní Ester Janečková, která uvádí pořad „Pošta pro tebe“.

Na konec naší prohlídky vybrala paní profesorka dabingové studio. Samozřejmě i v tomto studiu jsme dostali pár otázek na procvičení znalostí, které se týkaly akustiky. V této místnosti byla ještě menší boudička, kde si herci při dabování stoupnou za pult, na kterém je umístěn mikrofon, a nejsou rušeni zvuky z okolí. Pán z režie nám udělal malou ukázkou již starších předabovaných filmů, abychom slyšeli a viděli úseky, po kterých se film dabuje.

Z tohoto studia jsme šli do menšího sálu, kousek od východu z budovy. V prostředku tohoto sálu byl model celého komplexu a popis jeho jednotlivých částí. Tomuto sálu se prý říká „úsměvná místnost“ (asi kvůli krytům na světla ve tvaru prezervativů). Samozřejmě jsme se začali všichni smát.

S dobrou náladou jsme se s panem Sovou rozloučili. Myslím, že mohu říct za všechny, že to byla zajímavá prohlídka, i když musím přiznat, že ve chvílích, kdy se pan Sova nechal unést a trochu víc se rozpovídal, dali bychom cokoli za místo k sezení. Paní profesorka, protože své studenty zná, ho však mistrovsky korigovala.